Gdańsk, dnia 25 listopada 1948 r.

# GDAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 23

# TREŚĆ

## DZIAŁ URZĘDOWY



## DZIAŁ NIEURZĘDOWY



## DZIAŁ URZĘDOWY

Poz. 218

### ROZPORZĄDZENIE
### WOJEWODY GDAŃSKIEGO
z dnia 4 listopada 1948 roku

**o utworzeniu gromady BUKOWINY w powiecie starogardzkim (Nr S. A. II. 4/1/48)**

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23 marca 1933 roku o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) i zgodnie z uchwałą Wydziału Wojewódzkiego Gdańskiego z dnia 23 kwietnia 1948 roku — zarządzam co następuje:

§ 1.

Z granic dotychczasowej gromady RYNKÓWKA, w gminie Leśna Jania, powiatu starogardzkiego, wyłącza się osiedla Bukowiny i Lisówko z tym, że w granicach

gromady RYNKÓWKA pozostają obręby katastralne: Rudawki, Rynkówka i Cisowy.

§ 2.

Z obszaru wyłączonych osiedli Bukowiny i Lisówko, tworzy się nową gromadę pod nazwą BUKOWINY, składającą się z obrębów katastralnych: Bukowiny, Jeżewnica i Rynkówka - las.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim.

§ 4.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia zleca się Staroście Powiatowemu powiatu starogardzkiego.

W O J E W O D A
(—) Inż. St. Zrałek

Poz. 219

# ZARZĄDZENIE

**Przewodniczącego Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw**

z dnia 21 września 1948 roku

Na zasadzie § 14 ust. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30. I. 1947 roku w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu niżej wymienione przedsiębiorstwa ulegające przejęciu na własność Państwa na zasadzie ustawy z dnia 3 stycznia 1946 roku (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) przekazuję do postępowania Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw.

| L. p. | Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa | Przedmiot | Właściciel |
|---|---|---|---|
| | **Województwo Gdańskie:** | | |
| 1 | „Bussing - Nay" A. G. — Elbląg, ul. Panieńska 15 | Montownia i fabryka narzędzi | jak rubr. 2 |
| 2 | Reperaturwerkstätte — Elbląg, ul. Mazurska | Remont samochodów | — |
| 3 | E. Schmeckel —Tuchfabrik — Jastarów, ul. Kilińszczaków | Produkcja sukna | E. Schmeckel |
| 4 | Danziger Malzfabrik G. m. b. H. Nowy Staw (Nytych) | Produkcja słodu | jak rubr. 2 |
| 5 | Molkereigenossenschaft — Klein Lesewitz — Leświce Małe | Przerób mleka | jak rubr. 2 |
| 6 | Milchverwertungsgenossenschaft Gross Mausdorf — Myszkowo Wielkie | Przerób mleka | jak rubr. 2 |
| 7 | Molkerei Mollenhauer — Konczewice, gm. Mątwy Wielkie | Przerób mleka | jak rubr. 2 |
| 8 | Molkerei — Szymankowo, gm. Mątwy Wielkie | Przerób mleka | — |
| 9 | Molkereí - Genossenschaft m. b. H. — Nowa Cerkiew, gm. Ostaszewo | Przerób mleka | jak rubr. 2 |
| 10 | Bäckerei Neumann — Konczewice, gm. Mątwy Wielkie | Wypiek pieczywa | N. Neumann |
| 11 | Wassermühle Ela Stempke — Żukowo, pow. Kartuzy | Przemiał zboża | Ela Stempke |
| 12 | Johann Klassen — Mątwy Małe | Przemiał zboża | Johann Klassen |
| 13 | Emilie Schmidt — Dolina, gm. Żukowo | Przemiał zboża | Emilie Schmidt |
| 14 | „Reich Adler" Hotel — Sopot, ul. Grunwaldzka 12/16 | Przedsiębiorstwo hotelarskie | — |

**Przewodniczący Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw**

**(—) Prof. Dr L. Kurowski**

Poz. 220

# ZARZĄDZENIE

**STAROSTY POWIATOWEGO GDAŃSKIEGO**

z dnia 18 sierpnia 1948 roku

**w sprawie godzin handlu i godzin otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych w obrębie powiatu gdańskiego (Nr P. H. H.-1-3/48)**

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku o godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) oraz § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 grudnia 1929 roku o przedłużeniu godzin handlu przed wigilią Bożego Narodzenia i przed Wielką Sobotą (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 633) przy uwzględnieniu zmian dokonanych

Dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1935 roku w sprawie zmiany wyżej cytowanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 575) jak również przy zastosowaniu rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych, Komunikacji, Pracy i Opieki Społecznej oraz Przemysłu i Handlu z dnia 25 maja 1931 roku o godzinach otwarcia miejsc zawodowej sprzedaży oraz bufetów i zakładów fryzjerskich w obrębie dworców kolejowych (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 453) zarządzam dla obszaru administracyjnego

**powiatu gdańskiego**

następujące godziny otwierania i zamykania sklepów i zakładów handlowych:

§ 1.

Sprzedaż towarów i otwarcie sklepów i wszelkich miejsc zawodowej sprzedaży oraz zakładów fotograficznych może się odbywać w dni powszednie od godziny 8-ej do 18-ej z tym wyjątkiem, że sprzedaż pieczywa w sklepach piekarskich może się odbywać w dni powszednie od godz. 7-ej do 19-ej.

Postanowienia ustępu 1 niniejszego paragrafu nie stosuje się do sklepów, miejsc zawodowej sprzedaży i zakładów wymienionych w §§ od 2 do 6 włącznie — niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Jatki z mięsem, wędliniarnie i sklepy spożywcze, z wyjątkiem sklepów zajmujących się wyłącznie lub przeważającą sprzedażą napojów alkoholowych, mogą być otwarte w dni powszednie od godziny 7-ej do 19-ej a w soboty i dni przedświąteczne od godziny 9-ej do 21-ej.

§ 3.

Zakłady fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte w dni powszednie od godziny 8-ej do 18-ej, a w soboty i dni przedświąteczne od godz. 9-ej do 21-ej.

§ 4.

W budkach i kioskach, w których sprzedaje się wodę sodową, wody mineralne i napoje chłodzące i owoce, a nie sprzedaje się żadnych innych towarów, sprzedaż może się odbywać we wszystkie dni w tygodniu od 1 kwietnia do 30 września włącznie w godzinach od 9-ej do 21-ej.

Sklepy ze sprzedażą słodyczy, owoców oraz napojów chłodzących nie są uważane za kioski i budki.

§ 5.

Sprzedaż uliczna gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych może się odbywać w dni powszednie od 7-ej do 23-ej, a sprzedaż uliczna wszelkich innych towarów tylko w godzinach określonych dla sklepów tej samej gałęzi handlu. Przez sprzedaż uliczną — uważa się sprzedaż dokonywaną na ulicach i placach z ruchomych miejsc sprzedaży, jak kosze, stoliki, skrzynki itp. Sprzedaż gazet, czasopism oraz wyrobów tytoniowych w kioskach ulicznych, w których nie sprzedaje się żadnych innych towarów uważa się za sprzedaż uliczną.

§ 6.

Przedsiębiorstwa przemysłu gastronomicznego jak: restauracje, bary, bufety, paszteciarnie, piwiarnie, kawiarnie, cukiernie, winiarnie, herbaciarnie i jadłodajnie mogą być otwarte we wszystkie dni tygodnia od godziny 7-ej do 22-ej.

Z przedsiębiorstw wymienionych w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu jedynie restauracje mogą uzyskać zezwolenie na przedłużenie czasu otwarcia przedsiębiorstwa w nocy do godziny 2-ej, względnie 5-ej rano — o ile tego wymagać będą warunki miejscowe. Zezwolenia takie będą wydawane indywidualnie na okres nie dłuższy niż trzy miesiące.

§ 7.

W czasie od 18 do 23 grudnia włącznie oraz w czasie od Wielkiego Poniedziałku do Wielkiego Piątku włącznie zezwala się w dni powszednie na przedłużenie czasu sprzedaży towarów i otwarcie sklepów wymienionych w §§ 1, 2 i 3 niniejszego zarządzenia jak następuje:

1. sprzedaż towarów i otwarcie sklepów oraz zakładów fotograficznych (§ 1) od godziny 9-ej do 21-ej.
2. jatki z mięsem, wędliniarnie i sklepy spożywcze (§ 2) od godziny 7-ej do 21-ej oraz
3. zakłady fryzjerskie i kalotechniczne (§ 3) od godziny 8-ej do 20-ej.

W ostatnią niedzielę przed świętami Bożego Narodzenia oraz Wielkiej Nocy, sklepy mogą być otwarte od godziny 13-ej do 18-ej. W wigilię Bożego Narodzenia oraz Wielką Sobotę sklepy, wszelkie miejsca zawodowej sprzedaży oraz zakłady fotograficzne, fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte tylko do godziny 18-ej.

§ 8.

Sprzedaż towarów w sklepach połączonych z zakładami gastronomicznymi, zakładami fryzjerskimi, kalotechnicznymi lub z przedsiębiorstwami nie podlegającymi niniejszemu zarządzeniu — wolno dokonywać tylko w godzinach określonych dla samodzielnych sklepów tej samej gałęzi handlu. W innych godzinach miejsce sprzedaży towarów musi być w tych sklepach i zakładach zamknięte i towary dla kupujących uniedostępnione. W przedsiębiorstwach przemysłu gastronomicznego wolno jest poza sprzedażą towarów do spożycia na miejscu, dokonywać sprzedaży na zewnątrz napojów alkoholowych w naczyniach zamkniętych, zaś w paszteciarniach i herbaciarniach również i innych artykułów spożywczych.

§ 9.

W obrębie dworców kolejowych księgarnie, miejsca sprzedaży gazet, kantory ubezpieczeń, kantory wymiany pieniędzy, kantory dostawy bagażu,biura wagonów sypialnych, fryzjernie i umywalnie, bufety i restauracje, miejsca sprzedaży wyrobów tytoniowych, galanterii, przyborów piśmiennych, przyborów toaletowych oraz przedmiotów o charakterze pamiątek turystycznych mogą być otwierane codziennie najwcześniej na godzinę przed odejściem każdego pociągu pasażerskiego, a powinne być zamykane najpóźniej w godzinę po odejściu takiego pociągu, względnie o ile jest to stacja końcowa, powyższe przedsiębiorstwa mogą być czynne w ciągu godziny po przybyciu pociągu.

W czasie od godz. 24-ej do 6-ej wszystkie zakłady oraz miejsca zawodowej sprzedaży na dworcach kolejowych, z wyjątkiem księgarni, miejsc sprzedaży gazet, kantorów wymiany pieniędzy, umywalni, bufetów (łącznie z restauracjami) i miejsc sprzedaży wyrobów tytoniowych, winny być zamknięte, nawet podczas trwania ruchu kolejowego.

§ 10.

Zakłady oraz miejsca zawodowej sprzedaży na dworcach kolejowych, nie wymienione w § 9 mogą być czynne w te dni i w tych godzinach, w których są czynne tegoż rodzaju przedsiębiorstwa w danej miejscowości powiatu gdańskiego poza obrębem dworca kolejowego.

§ 11.

Przerwa w otwarciu zakładów i miejsc zawodowej sprzedaży, która by wynikała z postanowień ustępu 1 § 9, a miałaby trwać mniej niż godzinę, może nie być stosowana.

**Postanowienia karne**

§ 12.

Winni przekroczenia niniejszego zarządzenia ulegną na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) oraz przy zastosowaniu dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 roku o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161) karze grzywny do 100.000 złotych i karze aresztu do 6-ciu tygodni albo jednej z tych kar.
W razie powtórzenia przekroczenia w ciągu roku, licząc od poprzedniego ukarania winni ulegną karze bezwzględnego aresztu.

**Postanowienia końcowe**

§ 13.

Postanowienia niniejszego zarządzenia w niczym nie naruszaja przepisów ustaw ochronnych w zakresie pracy pracowników najemnych, a w szczególności ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu, oraz ustawy w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet.

§ 14.

Przerwy, w czasie których sklepy i zakłady objęte niniejszym zarządzeniem będą zamknięte wlicza się do godzin otwarcia tych sklepów i zakładów.

§ 15.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Jednocześnie przestają obowiązywać dla obszaru administracyjnego powiatu gdańskiego wszelkie poprzednio wydane w tym kierunku rozporządzenia i zarządzenia Starosty Powiatowego Gdańskiego z dnia 26 listopada 1946 r.

STAROSTA
w. z. (—) Mgr **E. Nowakowski**
Wicestarosta

Poz. 221.

# ZARZĄDZENIE

## STAROSTY POWIATOWEGO TCZEWSKIEGO

z dnia 1 września 1948 r.

**w sprawie godzin handlu i godzin otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych w obrębie powiatu tczewskiego.**

(Nr PHH I—1/48).

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku o godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) oraz § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 grudnia 1929 roku o przedłużeniu godzin handlu przed wigilią Bożego Narodzenia i przed Wielką Sobotą (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 633) przy uwzględnieniu zmian dokonanych Dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1935 roku w sprawie zmiany wyżej cytowanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 575) jak również przy zastosowaniu rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych, Komunikacji, Pracy i Opieki Społecznej oraz Przemysłu i Handlu z dnia 25 marca 1931 roku o godzinach otwarcia miejsc zawodowej sprzedaży oraz bufetów i zakładów fryzjerskich w obrębie dworców kolejowych (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 453) zarządzam dla obszaru administracyjnego

**powiatu tczewskiego**

następujące godziny otwierania i zamykania sklepów i zakładów handlowych:

§ 1.

Sprzedaż towarów i otwarcie sklepów i wszelkich miejsc zawodowej sprzedaży oraz zakładów fotograficznych może się odbywać w dni powszednie od godziny 8-ej do 18-ej z tym wyjątkiem, że sprzedaż pieczywa w sklepach piekarskich może się odbywać w dni powszednie od godz. 7-ej do 18-ej.

Postanowienia ustępu 1 niniejszego paragrafu nie stosuje się do sklepów, miejsc zawodowej sprzedaży i zakładów wymienionych w §§ od 2 do 6 włącznie — niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Jatki z mięsem, wędliniarnie i sklepy spożywcze, z wyjątkiem sklepów zajmujacych się wyłącznie lub przeważającą sprzedażą napojów alkoholowych, mogą być otwarte w dni powszednie od godziny 7-ej do 19-ej a w soboty i dni przedświąteczne od godziny 8-ej do 20-ej (9 — 21).

§ 3.

Zakłady fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte w dni powszednie od godziny 8-ej do 18-ej (9 — 19), a w soboty i dni przedświąteczne od godz. 8-ej do 20-ej (9—21).

§ 4.

W budkach i kioskach, w których sprzedaje się wodę sodową, wody mineralne i napoje chłodzące i owoce, a nie sprzedaje się żadnych innych towarów, sprzedaż może się odbywać we wszystkie dni w tygodniu od 1 kwietnia do 30 września włącznie w godzinach od 20-ej (9 — 21).

Sklepy ze sprzedażą słodyczy, owoców oraz napojów chłodzących nie są uważane za kioski i budki.

§ 5.

Sprzedaż uliczna gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych może się odbywać w dni powszednie od 7-ej do 23-ej, a sprzedaż uliczna wszelkich innych towarów tylko w godzinach określonych dla sklepów tej samej gałęzi handlu. Przez sprzedaż uliczną — uważa się sprzedaż dokonywaną na ulicach i placach z ruchomych miejsc sprzedaży, jak kosze, stoliki, skrzynki itp. Sprzedaż gazet, czasopism oraz wyrobów tytoniowych w kioskach, w których nie sprzedaje się żadnych innych towarów uważa się za sprzedaż uliczną.

§ 6.

Przedsiębiorstwa przemysłu gastronomicznego jak: restauracje, bary, bufety, paszteciarnie, piwiarnie, kawiarnie, cukiernie, winiarnie, herbaciarnie i jadłodajnie moga być otwarte we wszystkie dni tygodnia od godziny 7-ej do 22-ej.

Z przedsiębiorstw wymienionych w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu jedynie restauracje mogą uzyskać zezwolenie na przedłużenie czasu otwarcia przedsiębiorstwa w nocy do godziny 2-ej, względnie 5-ej rano — o ile tego wymagać będą warunki miejscowe. Zezwolenia takie będą wydawane indywidualnie na okres nie dłuższy niż trzy miesiące.

§ 7.

W czasie od 18 do 23 grudnia włącznie oraz w czasie od wielkiego Poniedziałku do wielkiego Piątku włącznie zezwala się w dni powszednie na przedłużenie czasu sprzedaży towarów i otwarcie sklepów wymienionych w §§ 1, 2 i 3 niniejszego zarządzenia jak następuje:

1. sprzedaż towarów i otwarcie sklepów oraz zakładów fotograficznych (§ 1) od godziny 9-ej do 21-ej.
2. jatki z mięsem, wędliniarnie i sklepy spożywcze (§ 2) od godziny 7-ej do 21-ej oraz
3. zakłady fryzjerskie i kalotechniczne (§ 3) od godziny 8-ej do 20-ej.

W ostatnią niedzielę przed świętami Bożego Narodzenia oraz Wielkiej Nocy, sklepy mogą być otwarte od godziny 13-ej do 18-ej. W wigilię Bożego Narodzenia oraz Wielką Sobotę sklepy, wszelkie miejsca zawodowej sprzedaży ora zakłady fotograficzne, fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte tylko do godziny 18-ej.

§ 8.

Sprzedaż towarów w sklepach połączonych z zakładami gastronomicznymi, zakładami fryzjerskimi, kalotechnicznymi lub z przedsiębiorstwami nie podlegającymi niniejszemu zarządzeniu — wolno dokonywać tylko w godzinach określonych dla samodzielnych sklepów tej samej gałęzi handlu. W innych godzinach miejsce sprzedaży towarów musi być w tych sklepach i zakładach zamknięte i towary dla kupujących uniedostępnione. W przedsiębiorstwach przemysłu gastronomicznego wolno jest poza sprzedażą towarów do spożycia na miejscu, dokonywać sprzedaży na zewnątrz napojów alkoholowych w naczyniach zamkniętych, zaś w paszteciarniach i herbaciarniach również i innych artykułów spożywczych.

§ 9.

W obrębie dworców kolejowych księgarnie, miejsca sprzed. gazet, fryzjernie i umywalnie, bufety i restauracje, miejsca sprzedaży wyrobów tytoniowych, galanterii, przyborów piśmiennych, przyborów toaletowych oraz przedmiotów o charakterze pamiątek turystycznych mogą być otwierane codziennie najwcześniej na godzinę przed odejściem każdego pociągu pasażerskiego, a powinne być zamykane najpóźniej w godzinę po odejściu takiego pociągu, względnie o ile jest to stacja końcowa, powyższe przedsiębiorstwa mogą być czynne w ciągu godziny po przybyciu pociągu.

W czasie od godz. 24-ej do 6-ej wszystkie zakłady oraz miejsca zawod. sprzed. na dworcach kolejowych, z wyjątkiem księgarni, miejsc sprzed. gazet, umywalni, bufetów (łącznie z restauracjami) i miejsc sprzed. wyr. tytoniowych, winny być zamknięte, nawet podczas trwania ruchu kolejowego.

§ 10.

Zakłady oraz miejsca zawodowej sprzedaży na dworcach kolejowych, nie wymienione w § 9 mogą być czynne w te dni i w tych godzinach, w których są czynne tegoż rodzaju przedsiębiorstwa w danej miejscowości powiatu tczewskiego poza obrębem dworca kolejowego.

§ 11.

Przerwa w otwarciu zakładów i miejsc zawodowej sprzedaży, która by wynikała z postanowień ustępu 1 § 9, a miałaby trwać mniej niż godzinę, może nie być stosowana.

**Postanowienia karne**

§ 12.

Winni przekroczenia niniejszego zarządzenia ulegną na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) oraz przy zastosowaniu dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 roku o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161) karze grzywny do 100.000 złotych i karze aresztu do 6-ciu tygodni albo jednej z tych kar.

W razie powtórzenia przekroczenia w ciągu roku, licząc od poprzedniego ukarania winni ulegną karze bezwzględnego aresztu.

**Postanowienia końcowe**

§ 13.

Postanowienia niniejszego zarządzenia w niczym nie naruszają przepisów ustaw ochronnych w zakresie pracy pracowników najemnych, a w szczególności ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu, oraz ustawy w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet.

§ 14.

Przerwy, w czasie których sklepy i zakłady objęte niniejszym zarządzeniem będą zamknięte wlicza się do godzin otwarcia tych sklepów i zakładów.

§ 15.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Jednocześnie przestają obowiązywać dla obszaru administracyjnego powiatu tczewskiego wszelkie poprzednio wydane w tym kierunku rozporządzenia i zarządzenia Starosty Powiatowego Tczewskiego.

STAROSTA

(—) **Zbigniew Szajna**

Poz. 222.

# ZARZĄDZENIE

## PREZYDENTA M. SOPOTU

z dnia 12 października 1948 r.

**w sprawie godzin handlu i godzin otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych w obrębie gminy Sopot.**

(L. dz. II. P.H. 8/3/48)

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku o godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) oraz § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 grudnia 1929 roku o przedłużeniu godzin handlu przed wigilią Bożego Narodzenia i przed Wielką Sobotą (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 633) przy uwzględnieniu zmian dokonanych Dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1935 roku w sprawie zmiany wyżej cytowanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 575) jak również przy zastosowaniu rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych, Komunikacji, Pracy i Opieki Społecznej oraz Przemysłu i Handlu z dnia 25 maja 1931 roku o godzinach otwarcia miejsc zawodowej sprzedaży oraz bufetów

i zakładów fryzjerskich w obrębie dworców kolejowych (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 453) zarządzam dla obszaru administracyjnego

**miasta Sopotu**

następujące godziny otwierania i zamykania sklepów i zakładów handlowych:

§ 1.

Sprzedaż towarów i otwarcie sklepów i wszelkich miejsc zawodowej sprzedaży oraz zakładów fotograficznych może się odbywać w dni powszednie od godziny 9-ej do 19-ej z tym wyjątkiem, że sprzedaż pieczywa w sklepach piekarskich może się odbywać w dni powszednie od godz. 7-ej do 19-ej.

Postanowienia ustępu 1 niniejszego paragrafu nie stosuje się do sklepów, miejsc zawodowej sprzedaży i zakładów wymienionych w §§ od 2 do 6 włącznie — niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Jatki z mięsem, wędliniarnie i sklepy spożywcze, z wyjątkiem sklepów zajmujących się wyłącznie lub przeważającą sprzedażą napojów alkoholowych, mogą być otwarte w dni powszednie od godziny 7-ej do 19-ej a w soboty i dni przedświąteczne od godziny 9-ej do 21-ej.

§ 3.

Zakłady fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte w dni powszednie od godziny 8-ej do 18-ej, a w soboty i dni przedświąteczne od godz. 9-ej do 21-ej.

§ 4.

W budkach i kioskach, w których sprzedaje się wodę sodową, wody mineralne i napoje chłodzące i owoce, a nie sprzedaje się żadnych innych towarów, sprzedaż może się odbywać we wszystkie dni w tygodniu od 1 kwietnia do 30 września włącznie w godzinach od 9-ej do 21-ej.

Sklepy ze sprzedażą słodyczy, owoców oraz napojów chłodzących nie są uważane za kioski i budki.

§ 5.

Sprzedaż uliczna gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych może się odbywać w dni powszednie od 7-ej do 23-ej, a sprzedaż uliczna wszelkich innych towarów tylko w godzinach określonych dla sklepów tej samej gałęzi handlu. Przez sprzedaż uliczną — uważa się sprzedaż dokonywaną na ulicach i placach z ruchomych miejsc sprzedaży, jak kosze, stoliki, skrzynki itp. Sprzedaż gazet, czasopism oraz wyrobów tytoniowych w kioskach, w których nie sprzedaje się żadnych innych towarów uważa się za sprzedaż uliczną.

§ 6.

Przedsiębiorstwa przemysłu gastronomicznego jak: restauracje, bary, bufety, paszteciarnie, piwiarnie, kawiarnie, cukiernie, winiarnie, herbaciarnie i jadłodajnie mogą być otwarte we wszystkie dni tygodnia od godziny 7-ej do 22-ej.

Z przedsiębiorstw wymienionych w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu jedynie restauracje mogą uzyskać zezwolenie na przedłużenie czasu otwarcia przedsiębiorstwa w nocy do godziny 2-ej, względnie 5-ej rano — o ile tego wymagać będą warunki miejscowe. Zezwolenia takie będą wydawane indywidualnie na okres nie dłuższy niż trzy miesiące.

§ 7.

W czasie od 18 do 23 grudnia włącznie oraz w czasie od Wielkiego Poniedziałku do Wielkiego Piątku włącznie zezwala się w dni powszednie na przedłużenie czasu sprzedaży towarów i otwarcie sklepów wymienionych w §§ 1, 2 i 3 niniejszego zarządzenia jak następuje:

1. sprzedaż towarów i otwarcie sklepów oraz zakładów fotograficznych (§ 1) od godziny 9-ej do 21-ej.
2. jatki z mięsem, wędliniarnie i sklepy spożywcze (§ 2) od godziny 7-ej do 21-ej oraz
3. zakłady fryzjerskie i kalotechniczne (§ 3) od godziny 8-ej do 20-ej.

W ostatnią niedzielę przed świętami Bożego Narodzenia oraz Wielkiej Nocy, sklepy mogą być otwarte od godziny 13-ej do 18-ej. W wigilię Bożego Narodzenia oraz Wielką Sobotę sklepy, wszelkie miejsca zawodowej sprzedaży ora zakłady fotograficzne, fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte tylko do godziny 18-ej.

§ 8.

Sprzedaż towarów w sklepach połączonych z zakładami gastronomicznymi, zakładami fryzjerskimi, kalotechnicznymi lub z przedsiębiorstwami nie podlegającymi niniejszemu zarządzeniu — wolno dokonywać tylko w godzinach określonych dla samodzielnych sklepów tej samej gałęzi handlu. W innych godzinach miejsce sprzedaży towarów musi być w tych sklepach i zakładach zamknięte i towary dla kupujących uniedostępnione. W przedsiębiorstwach przemysłu gastronomicznego wolno jest poza sprzedażą towarów do spożycia na miejscu, dokonywać sprzedaży na zewnątrz napojów alkoholowych w naczyniach zamkniętych, zaś w paszteciarniach i herbaciarniach również i innych artykułów spożywczych.

§ 9.

W obrębie dworców kolejowych księgarnie, miejsca sprzedaży gazet, kantory ubezpieczeń, kantory wymiany pieniędzy, kantory dostawy bagażu,biura wagonów sypialnych, fryzjernie i umywalnie, bufety i restauracje, miejsca sprzedaży wyrobów tytoniowych, galanterii, przyborów piśmiennych, przyborów toaletowych oraz przedmiotów o charakterze pamiątek turystycznych mogą być otwierane codziennie najwcześniej na godzinę przed odejściem każdego pociągu pasażerskiego, a powinne być zamykane najpóźniej w godzinę po odejściu takiego pociągu, względnie o ile jest to stacja końcowa, powyższe przedsiębiorstwa mogą być czynne w ciągu godziny po przybyciu pociągu.

W czasie od godz. 24-ej do 6-ej wszystkie zakłady oraz miejsca zawodowej sprzedaży na dworcach kolejowych, z wyjątkiem księgarni, miejsc sprzedaży gazet, kantorów wymiany pieniędzy, umywalni, bufetów (łącznie z restauracjami) i miejsc sprzedaży wyrobów tytoniowych, winny być zamknięte, nawet podczas trwania ruchu kolejowego.

§ 10.

Zakłady oraz miejsca zawodowej sprzedaży na dworcach kolejowych, nie wymienione w § 9 mogą być czynne w te dni i w tych godzinach, w których są czynne tego rodzaju przedsiębiorstwa w Sopocie poza obrębem dworca kolejowego.

§ 11.

Przerwa w otwarciu zakładów i miejsc zawodowej sprzedaży, która by wynikała z postanowień ustępu 1 § 9, a miałaby trwać mniej niż godzinę, może nie być stosowana.

**Postanowienia karne**

§ 12.

Winni przekroczenia niniejszego zarządzenia ulegną na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) oraz przy zastosowaniu dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 roku o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161) karze grzywny do 100.000 złotych i karze aresztu do 6-ciu tygodni albo jednej z tych kar.

Postanowienia niniejszego zarządzenia w niczym licząc od poprzedniego ukarania winni ulegną karze bezwzględnego aresztu.

**Postanowienia końcowe**

§ 13.

Postanowienia niniejszego zarządzenia w niczym nie naruszają przepisów ustaw ochronnych w zakresie pracy pracowników najemnych, a w szczególności ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu, oraz ustawy w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet.

§ 14.

Przerwy, w czasie których sklepy i zakłady objęte niniejszym zarządzeniem będą zamknięte wlicza się do godzin otwarcia tych sklepów i zakładów.

§ 15.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Jednocześnie przestają obowiązywać dla obszaru administracyjnego m. Sopotu wszelkie poprzednie wydane w tym kierunku rozporządzenia i zarządzenia Prezydenta m. Sopotu.

PREZYDENT MIASTA
(—) **Jan Kapusta**

Poz. 223.

# ZARZĄDZENIE

**STAROSTY POWIATOWEGO LĘBORSKIEGO**

z dnia 5 listopada 1948 r.

**w sprawie godzin handlu i godzin otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych w obrębie powiatu lęborskiego.**

(Nr P. H. H. 1 —20/48)

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku o godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) oraz § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 grudnia 1929 roku o przedłużeniu godzin handlu przed Wigilią Bożego Narodzenia i przed Wielką Sobotą (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 633) przy uwzględnieniu zmian dokonanych Dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1935 roku w sprawie zmiany wyżej cytowanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 575) jak również przy zastosowaniu rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych, Komunikacji, Pracy i Opieki Społecznej oraz Przemysłu i Handlu z dnia 25 maja 1931 roku o godzinach otwarcia miejsc zawodowej sprzedaży oraz bufetów i zakładów fryzjerskich w obrębie dworców kolejowych (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 453) zarządzam dla obszaru administracyjnego

**powiatu lęborskiego**

następujące godziny otwierania i zamykania sklepów i zakładów handlowych:

§ 1.

Sprzedaż towarów i otwarcie sklepów i wszelkich miejsc zawodowej sprzedaży oraz zakładów fotograficznych może się odbywać w dni powszednie od godziny 8-ej do 18-ej z tym wyjątkiem, że sprzedaż pieczywa w sklepach piekarskich może się odbywać w dni powszednie od godz. 7-ej do 19-ej.

Postanowienia ustępu 1 niniejszego paragrafu nie stosuje się do sklepów, miejsc zawodowej sprzedaży i zakładów wymienionych w §§ od 2 do 6 włącznie — niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Jatki z mięsem, wędliniarnie i sklepy spożywcze, z wyjątkiem sklepów zajmujących się wyłącznie lub przeważającą sprzedażą napojów alkoholowych, mogą być otwarte w dni powszednie od godziny 7-ej do 19-ej a w soboty i dni przedświąteczne od godziny 9-ej do 21-ej.

§ 3.

Zakłady fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte w dni powszednie od godziny 8-ej do 18-ej, a w soboty i dni przedświąteczne od godz. 8-ej do 20-ej.

§ 4.

W budkach i kioskach, w których sprzedaje się wodę sodową, wody mineralne i napoje chłodzące i owoce, a nie sprzedaje się żadnych innych towarów, sprzedaż może się odbywać we wszystkie dni w tygodniu od 1 kwietnia do 30 września włącznie w godzinach od 9-ej do 21-ej, a od 1 października do 31 marca od godz. 9 — 19.

Sklepy ze sprzedażą słodyczy, owoców oraz napojów chłodzących nie są uważane za kioski i budki.

§ 5.

Sprzedaż uliczna gazet i czasopism oraz wyrobów tytoniowych może się odbywać w dni powszednie od 7-ej do 23-ej, a sprzedaż uliczna wszelkich innych towarów tylko w godzinach określonych dla sklepów tej samej gałęzi handlu. Przez sprzedaż uliczną — uważa się sprzedaż dokonywaną na ulicach i placach z ruchomych miejsc sprzedaży, jak kosze, stoliki, skrzynki itp. Sprzedaż gazet, czasopism oraz wyrobów tytoniowych w kioskach, w których nie sprzedaje się żadnych innych towarów uważa się za sprzedaż uliczną.

§ 6.

Przedsiębiorstwa przemysłu gastronomicznego jak: restauracje, bary, bufety, paszteciarnie, piwiarnie, kawiarnie, cukiernie, winiarnie, herbaciarnie i jadłodajnie mogą być otwarte we wszystkie dni tygodnia od godziny 7-ej do 22-ej.

Z przedsiębiorstw wymienionych w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu jedynie restauracje mogą uzyskać zezwolenie na przedłużenie czasu otwarcia przedsiębiorstwa w nocy do godziny 2-ej, względnie 5-ej rano — o ile tego wymagać będą warunki miejscowe. Zezwolenia takie będą wydawane indywidualnie na okres nie dłuższy niż trzy miesiące.

§ 7.

W czasie od 18 do 23 grudnia włącznie oraz w czasie od Wielkiego Poniedziałku do Wielkiego Piątku włącznie zezwala się w dni powszednie na przedłużenie czasu sprzedaży towarów i otwarcie sklepów wymienionych w §§ 1, 2 i 3 niniejszego zarządzenia jak następuje:

1. sprzedaż towarów i otwarcie sklepów oraz zakładów fotograficznych (§ 1) od godziny 8-ej do 20-ej.
2. jatki z mięsem, wędliniarnie i sklepy spożywcze (§ 2) od godziny 7-ej do 21-ej oraz
3. zakłady fryzjerskie i kalotechniczne (§ 3) od godziny 8-ej do 20-ej.

W ostatnią niedzielę przed świętami Bożego Narodzenia oraz Wielkiej Nocy, sklepy mogą być otwarte od godziny 13-ej do 18-ej. W wigilię Bożego Narodzenia oraz Wielką Sobotę sklepy, wszelkie miejsca zawo-

dowej sprzedaży ora zakłady fotograficzne, fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte tylko do godziny 18-ej.

§ 8.

Sprzedaż towarów w sklepach połączonych z zakładami gastronomicznymi, zakładami fryzjerskimi, kalotechnicznymi lub z przedsiębiorstwami nie podlegającymi niniejszemu zarządzeniu — wolno dokonywać tylko w godzinach określonych dla samodzielnych sklepów tej samej gałęzi handlu. W innych godzinach miejsce sprzedaży towarów musi być w tych sklepach i zakładach zamknięte i towary dla kupujących uniedostępnione. W przedsiębiorstwach przemysłu gastronomicznego wolno jest poza sprzedażą towarów do spożycia na miejscu, dokonywać sprzedaży na zewnątrz napojów alkoholowych w naczyniach zamkniętych, zaś w paszteciarniach i herbaciarniach również i innych artykułów spożywczych.

§ 9.

W obrębie dworców kolejowych księgarnie, miejsca sprzedaży gazet, kantory ubezpieczeń, kantory wymiany pieniędzy, kantory dostawy bagażu,biura wagonów sypialnych, fryzjernie i umywalnie, bufety i restauracje, miejsca sprzedaży wyrobów tytoniowych, galanterii, przyborów piśmiennych, przyborów toaletowych oraz przedmiotów o charakterze pamiątek turystycznych mogą być otwierane codziennie najwcześniej na godzinę przed odejściem każdego pociągu pasażerskiego, a powinne być zamykane najpóźniej w godzinę po odejściu takiego pociągu, względnie o ile jest to stacja końcowa, powyższe przedsiębiorstwa mogą być czynne w ciągu godziny po przybyciu pociągu.

W czasie od godz. 24-ej do 6-ej wszystkie zakłady oraz miejsca zawodowej sprzedaży na dworcach kolejowych, z wyjątkiem księgarni, miejsc sprzedaży gazet, kantorów wymiany pieniędzy, umywalni, bufetów (łącznie z restauracjami) i miejsc sprzedaży wyrobów tytoniowych, winny być zamknięte, nawet podczas trwania ruchu kolejowego.

§ 10.

Zakłady oraz miejsca zawodowej sprzedaży na dworcach kolejowych, nie wymienione w § 9 mogą być czynne w te dni i w tych godzinach, w których są czynne tegoż rodzaju przedsiębiorstwa w danej miejscowości powiatu lęborskiego poza obrębem dworca kolejowego.

§ 11.

Przerwy w otwarciu zakładów i miejsc zawodowej sprzedaży, która by wynikała z postanowień ustępu 1 § 9, a miałaby trwać mniej niż godzinę, może nie być stosowana.

**Postanowienia karne**

§ 12.

Winni przekroczenia niniejszego zarządzenia ulegną na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) oraz przy zastosowaniu dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 roku o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161) karze grzywny do 100.000 złotych i karze aresztu do 6-ciu tygodni albo jednej z tych kar.

W razie powtórzenia przekroczenia w ciągu roku, licząc od poprzedniego ukarania winni ulegną karze bezwzględnego aresztu.

**Postanowienia końcowe**

§ 13.

Postanowienia niniejszego zarządzenia w niczym nie naruszają przepisów ustaw ochronnych w zakresie pracy pracowników najemnych, a w szczególności ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu, oraz ustawy w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet.

§ 14.

Przerwy, w czasie których sklepy i zakłady objęte niniejszym zarządzeniem będą zamknięte wlicza się do godzin otwarcia tych sklepów i zakładów.

§ 15.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Jednocześnie przestaje obowiązywać dla obszaru administracyjnego powiatu lęborskiego wszelkie poprzednio wydane w tym kierunku rozporządzenia Starosty Powiatowego Lęborskiego.

STAROSTA
(—) **Tadeusz Trapszo**

Poz. 224.

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr O. Org. I — 1/26/48
**Organizacja i technika Pracy.**

Gdańsk, dnia 4 października 1948 r.

# OKÓLNIK

**Do**
**Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych Województwa Gdańskiego.**

Stwierdzam na podstawie przeprowadzonych inspekcji terenowych, że nagminnie spotykanym jeszcze niedomaganiem w starostwach są niedociągnięcia i wady w organizacji pracy biurowej i niedostateczna znajomość, względnie brak zrozumienia zasad przepisów kancelaryjnych.

Powoduje to wiele niepotrzebnej pracy, a równocześnie jest w dużym stopniu przyczyną nie zawsze dostatecznej sprawności w załatwianiu spraw, nieterminowości i zaniedbań, oraz nieporządku w układzie i przechowywaniu akt, jak również trudności w odszukaniu akt.

Między innymi:

I. Przepisy kancelaryjne dla administracji rządowej uchwalone przez Radę Ministrów (uchwała z dn. 24.VIII. 1931 r.), na których oparta jest obowiązująca instrukcja kancelaryjna dla starostw, ustalają zasadę, że „poszczególne etapy akt w urzędzie odbywają się w ustalonych odpowiednich porach dnia, harmonizując ze sobą wzajemnie".

Zasada ta, wymagająca ustalenia pewnych norm i planu, nie jest w praktyce przestrzegana. Referenci oddają najczęściej w dowolnych godzinach sprawy maszynistkom do przepisania, kancelarii do wysyłki, aprobantom do podpisu (przy tym zwykle w ostatniej chwili, dzięki czemu mnożą się tak zwane „sprawy pilne").

Tracą przy tym czas i powodują niepotrzebny ruch pracowników w urzędzie, wywoływany wzajemnym osobistym odnoszeniem sobie poszczególnych spraw.

Poszczególni pracownicy (zwłaszcza w kancelarii) nie mogą w takich warunkach prawidłowo dziennej swej pracy rozplanować.

II. Wspomniane już przepisy kancelaryjne ustalają poza tym następujące zasady co do rejestracji spraw:
a) zakres zapisów powinien być jak najmniejszy,
b) normalnych etapów obiegu akt w urzędzie nie rejestruje się,
c) sprawa powinna być zarejestrowana tylko raz, w pewnym określonym zapisku i pod jedną pozycją porządkową.

I te zasady nie są przestrzegane, rejestracja jest często niepotrzebnie zbyt rozbudowana, przy tendencjach wręcz przeciwnych tym zasadom.

ad a) Hołdując zasadzie „dziennika podawczego", sprzecznej z zasadami obecnie obowiązującej instrukcji kancelaryjnej, rejestruje się w spisach spraw poszczególnych referatów nie tylko wszystkie pisma, (bez rozróżniania ich ważności), stanowiące sprawy, ale także i cały szereg pism, które służą tylko do wiadomości lub załatwiają wewnętrzne sprawy urzędników.

Do takich pism, które nie powinny być rejestrowane, a tylko oddzielnie segregowane i układane należą:
1) zarządzenia wewnętrzne i komunikaty,
2) wydawnictwa urzędowe, komunikaty, biuletyny itp. przesyłane do wiadomości i wewnętrznego użytku,
3) wnioski i pisma w sprawach osobowych wysyłanych z referatów do referatu ogólnego, względnie otrzymywane do wiadomości (nominacje, zwolnienia, wnioski o zwiększenie obsady, podania o urlopy itp).
Tego rodzaju sprawy powinny być rejestrowane tylko raz w referacie ogólnym,
4) różne wykazy, zestawienia, sprawozdania, zbierane ze wszystkich referatów przez jedną komórkę.

**ad b)** Wbrew zasadzie rejestruje się pisma i sprawy przesyłane przez inne referaty do wypowiedzenia się, opinii itp.

**ad c)** Nie stosuje się zasady, że jeśli sprawy rejestruje się w specjalnych rejestrach, a nie wymagają one dłuższej korespondencji, niepotrzebna jest ich rejestracja ponowna w spisach spraw.

Wbrew zasadzie, że każda sprawa powinna być zarejestrowana tylko pod jedną pozycją, rejestruje się oddzielnie poszczególne pisma odnoszące się do jednej sprawy, a zdarza się, że nawet oddzielnie pisma wchodzące, oddzielnie wychodzące.

Np. często jeszcze sprawozdania z gmin, dotyczące jednej sprawy rejestruje się w spisach spraw każdą pod nową pozycją. Wskutek tego sprawa jest zarejestrowana pod kilku lub kilkunastu pozycjami. Powinien zaś być w takich wypadkach jeden tylko zapis i arkusz zbiorczy.

Zdarza się, że to samo polecenie lub zarządzenie, dotyczące jednej sprawy, a wysyłane do wszystkich gmin rejestruje się dla każdej gminy oddzielnie pod inną pozycją.

Przy niepotrzebnej pracy i psuciu papieru powoduje to, że akta spraw nie są zgrupowane w jedną całość, lecz są rozdzielone, a referenci załatwiając pisma, nie mają pod ręką wszystkich potrzebnych akt.

III. Często jeszcze nie przestrzega się zasady, że sprawy niezałatwione ostatecznie — terminowe powinny być odkładane odzielnie do teczki terminowej, podzielonej zależnie od potrzeby na dekady, względnie dnie.

IV. Korespondencja w niektórych starostwach nie jest datowana dniem, w którym wpłynęła do Starostwa, lecz dniem, w którym kancelaria otrzymała tę korespondencję po przeglądnięciu przez Starostę wzgl. Wicestarostę. Wynika stąd różnica 2—3 dni.

Również dzienniki urzędowe nie są zaopatrywane w pieczęć wpływu; nie można z tego powodu ustalić terminowości w wykonywaniu spraw w wypadkach, w których rozpoczęcie biegu terminu załatwienia liczy się od daty otrzymania dziennika.

V) Częściowo wskutek opisywanych wyżej błędów, bądź niezależnie od nich, nie osiągnęły jeszcze w pełni zamierzonych skutków zalecenia w sprawie oszczędności w zużywaniu papieru (niestosowanie załatwień odręcznych, formalne pisma na maszynie wewnątrz urzędu zamiast odręcznych notatek, niepotrzebne odpisy czystopisów wskutek niewłaściwego lub nieporządnego sporządzania brulionów załatwień, niewykorzystywania czystych stron itp.).

W związku z powyższym zarządzam co następuje:

1) Ob. Ob. opracują i prześlą do wglądu w terminie do dnia 15 grudnia br. zarządzenie o obiegu w podległym im urzędzie — w oparciu o okólnik Nr 97 z dnia 28 września 1946 r. Nr O. I. 8/46 w sprawie techniki pracy w starostwach (Gdański Dziennik Wojewódzki Nr 9 poz. 90).
2) Ob. Ob. na następnych dwóch odprawach szkoleniowych omówią zasady instrukcji kancelaryjnej ze specjalnym uwzględnieniem niedociągnięć i usterek, stwierdzonych w czasie inspekcji terenowych, w pierwszej części niniejszego okólnika.
3) Ob. Ob. ułożą plan swych wyjazdów, czynności poza biurem oraz plan kontroli poszczególnych komórek organizacyjnych przez swych zastępców (w miastach wydzielonych przez wewnętrzne organa inspekcyjne).

Szczegółowa kontrola organizacji i sposobu urzędowania każdej komórki organizacyjnej, dotycząca ogólnej sprawności terminowego i merytorycznego załatwienia spraw, należytego stosowania przepisów kancelaryjnych — odbywać się winna co najmniej 2 razy do roku.

WOJEWODA

w. z. (—) Dr **B. Podhorski-Piotrowski**
**Wicewojewoda**

Poz. 225.

PRZEDRUK

# ROZPORZĄDZENIE

## MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 20 października 1948 r.

**w sprawie ochronnego szczepienia psów przeciw wściekliźnie.**

Na podstawie art. 17 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673, Nr 114, poz. 975, z 1928 r., Nr 26, poz. 229, z 1932 r. Nr 26, poz. 229, Nr 60, poz. 573 i Nr 67, poz. 622, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1938 r. Nr 27, poz. 245 i 1948 r. Nr 49, poz. 373) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1) Wszystkie psy w wieku ponad 2 miesiące podlegają przymusowemu szczepieniu ochronnemu przeciw wściekliźnie:
a) na obszarze m. st. Warszawy, powiatu warszawskiego i województwa gdańskiego — w latach 1948, 1949 i 1950.
b) na pozostałym obszarze Państwa — w latach 1949, 1950 i 1951.

2) W latach następnych podlegają przymusowemu szczepieniu ochronnemu wszystkie psy w wieku ponad 2 miesiące na obszarach uznanych przez władze za zagrożone wścieklizną oraz we wszystkich miejscowościach, znajdujących się w odległości do 20 km od linii granicznej Państwa.

3) W ciągu roku kalendarzowego pies podlega jednemu przymusowemu szczepieniu ochronnemu przeciw wściekliźnie.

§ 2. Terminy, miejsce i porządek szczepień dla poszczególnych gmin w powiecie oznacza powiatowa władza administracji ogólnej i ogłasza je publicznie w sposób w tych gminach przyjęty, co najmniej na 2 tygodnie naprzód.

§ 3. 1) Psy wwożone z zagranicy podlegają jednorazowemu przymusowemu szczepieniu ochronnemu przeciw wściekliźnie na stacji wejściowej.

2) Przepis ust. 1 nie dotyczy psów, które przeszły szczepienie ochronne przeciw wściekliźnie w okresie 9 miesięcy przed dniem wwiezienia z zagranicy. Dokonanie tego szczepienia winno być udowodnione świadectwem urzędowym.

3) Psy wwiezione z zagranicy i poddane w danym roku kalendarzowym szczepieniu ochronnemu przeciw wściekliźnie zagranicą lub na stacji wejściowej nie podlegają już w tym roku szczepieniu zarządzonemu w myśl § 2.

§ 4. 1) Szczepień dokonują lekarze weterynaryjni wyznaczeni przez wojewódzką władzę administracji ogólnej.

2) Szczepionki dostarcza Państwowy Instytut Weterynaryjny w Puławach.

§ 5. Psy winny być doprowadzone do szczepienia na smyczy i w bezpiecznych kagańcach.

§ 6. 1) Psy nie poddane ochronnemu szczepieniu przeciw wściekliźnie, bez usprawiedliwionej przyczyny, po upływie wyznaczonego dla danej miejscowości terminu szczepień podlegają wybiciu.

2) Orzeczenia w sprawie wybicia wydaje powiatowa władza administracji ogólnej.

§ 7. 1) Na pokrycie kosztów szczepienia lekarz weterynarii pobiera opłatę od każdego szczepionego psa:

a) w gminach miejskich — w wysokości 300 zł

b) w gminach wiejskich — w wysokości 100 zł.

2) Z pobranej opłaty lekarz weterynarii zatrzymuje 50 zł tytułem wynagrodzenia za wykonanie zabiegu wraz z wydaniem świadectwa lekarskiego, resztę zaś przelewa na rachunek Państwowego Instytutu Weterynaryjnego na pokrycie kosztów produkcji szczepionki.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze nie wyłącza stosowania przepisów §§ 314—331 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Komunikacji w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) z późniejszymi zmianami.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA**
**I REFORM ROLNYCH**
**(—) Jan Dąb - Kocioł**

---

## DZIAŁ NIEURZĘDOWY

# OGŁOSZENIE

**INSTYTUTU WYDAWNICZEGO „KOLUMNA"**

z dnia 5 października 1948 r.



# OGŁOSZENIE

**DYREKCJI ZJEDNOCZONYCH ZAKŁADÓW PRZEMYSŁU FARB I LAKIERÓW WYTWÓRNI Nr 4 W GDAŃSKU**

z dnia 15 listopada 1948 r.

**o objęciu przez Zjednoczone Zakłady Przemysłu Farb i Lakierów w Gliwicach przedsiębiorstw: Zakłady Chemiczne „Daol" Gdańsk-Oliwa, Zwycięzców 104, Fabryka Farb Olejnych i Lakierów oraz Gdańską Fabrykę Lakierów E. Pfannenschmidt, Gdańsk-Wrzeszcz, Kliniczna 8.**

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministra z dnia 26.7.1948 r. — zgłasza się, że sporządzone zostaną protokóły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa.

1) Zakłady Chemiczne „Daol" — Gdańsk-Oliwa, Zwycięzców 104 — Fabryka Farb Olejnych i Lakierów.

Obecnie: Zjednoczone Zakłady Przemysłu Farb i Lakierów Wytwórnia Nr 4 w Gdańsku.
Właściciel: 1) Dr Marks — Berlin, 2) Dr Mandel— Hannover.

Protokół sporządzony zostanie w dniu 18.12.1948 r.

o godz. 8-mej w lokalu biura w Oliwie, Zwycięzców 104 oraz firma

2) Gdańska Fabryka Lakierów E. Pfannenschmidt — Gdańsk-Wrzeszcz, Kliniczna 8.

Obecnie: Zjednoczone Zakłady Przemysłu Farb i Lakierów Wytwórnia Nr 4 w Gdańsku, — Wrzeszcz, Kliniczna 8 siedziba Zarządu — Oliwa, Zwycięzców 104.

Właściciel: nieznany.

Protokół sporządzony zostanie w dniu 19.12.1948 r. o godz. 8-mej w lokalu biura w Oliwie, Zwycięzców 104.

DYREKTOR

(—) Inż. **Wacław Szymański**

## OGŁOSZENIE

**Wrocławskich Zakładów Papierniczych — Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione z dnia 20 listopada 1948 roku w sprawie sporządzenia protokołu zdawczo - odbiorczego Fabryki Papieru i Tektury w Łapinie**

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 roku w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstwa na własność Państwa (Dz. U. R. P. 16, poz. 62 i Nr 25/48 r. poz. 170 oraz zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26. VII. 1948 roku P. R. I/145/48 (Monitor Polski Nr 44 z dnia 30. IV. 1948 roku poz. 221) ogłasza się, że sporządzony zostanie protokół zdawczo - odbiorczy następującego przedsiębiorstwa, przyjętego na własność Państwa:

Fabryka Papieru i Tektury w Łapinie, poczta Kalbudy, pow. Gdańsk, wł. firmy „Krieg u. Co — Gdańsk, Długi Targ 19.

Sporządzenie protokołu zdawczo - odbiorczego odbędzie się w wym. fabryce dnia 18. 12. 1948 roku o godzinie 8-ej.

Wzywa się właścicieli powyższego przedsiębiorstwa oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w powyższym przedsiębiorstwie do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo - odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje od sporządzenia protokołu zdawczo - odbiorczego.

DYREKTOR NACZELNY

**(—) T. Niwiński**

# ZAGUBIONE I SKRADZIONE DOKUMENTY

1. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną samochodu ciężarowego marki „Dajmler - Benz" Nr rejestracyjny T05213, Nr podwozia 190638, Nr silnika 12465324, wydaną na Morską Spółdzielnię Transmarino Gdynia, Św. Piotra 8.

2. Unieważnia się zagubioną książkę wojskową RKU—Brodnica, zaświadczenie stałe — Nowe Miasto, legitymację partyjną, legitymację Zw. Zaw. Kolejarzy, na nazwisko Kłosowski Wacław — Nowy Port.

3. Unieważnia się skradzione zaświadczenie pierwszej rejestracji poborowych, zaświadczenie stałe, odcinek zameldowania, legitymację O.R.M.O. na nazwisko Szpretka Jan — Gdańsk.

4. Unieważnia się zagubioną legitymację służbową — Starostwo Powiatowe Gdańskie — Strzałek Czesław — Wrzeszcz.

5. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R.K.U. — Opoczno, kartę rozpoznawczą — Grygiel Piotr — Piękny Staw.

6. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R.K.U. — Ostrów Mazowiecki i niemiecki dowód osobisty — Łomża, odcinek zameldowania — Starzyński Kazimierz — Wrzeszcz.

7. Unieważnia się skradzioną kartę rozpoznawczą— Secewicz Petronela, legitymację Zw. Zaw. Transportowców — Secewicz Filip oraz 3 odcinki zameldowania — Gdynia.

8. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe — Zydler Olga — Myszkowo, wieś.

9. Unieważnia się zagubioną legitymację służbową — Girczak Adolf — Gdańsk.

10. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną samochodu ciężarowego marki „Phenomen — Granit 27" Nr H — 05140, Nr silnika M 1732—0960, Nr podwozia 1732—0960 wydaną na nazwisko Miłaszewski Franciszek, Chylonia.

11. Unieważnia się zagubione zaświadczenie tymczasowe — Zarząd Miejski Gdańsk — Rozemann Gabriela, Strzebielin.

12. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R.K.U. — Gdynia — Michalski Józef — Gdynia.

13. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Gdańsk — Krawczykowski Jan — Oliwa.

14. Unieważnia się zagubione zaświadczenie pierwszej rejestracji poborowych — Osiek — Hoppe Brunon Gdańsk.

15. Unieważnia się zagubioną książkę junacką Nr 003303, legitymację uczniowską Nr 11, odcinek zameldowania — Powąska Tadeusz — Sopot.

16. Unieważnia się zagubioną kartę repatriacyjną — Wilno — Rodziewicz Felicja — Gdańsk.

17. Unieważnia się zagubioną kartę pracy (niemiecką), odcinek zameldowania — Dorozińska Maria — Orłowo.

18. Unieważnia się zagubioną legitymację służbową Nr 307 — Kowalski Jerzy — Gdynia.

19. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe — Niemczyk Maria, Gdynia.

20. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe— Starostwo Powiatowe Sztum, tymczasowy dowód tożsamości na nazwisko Freitak Gertruda, Gdańsk.

21. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną samochodu ciężarowego marki „Ford" typ V 8 Nr silnika i podwozia 421234, Nr rejestracji H-07180 wydaną na Firmę „Gdańska Składnica Złomu A. Walczak i Z. Szymański — Gdańsk.

22. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R.K.U. — Starogard, odcinek zameldowania — Wiśniewski Alojzy — Szczecin.

23. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U., świadectwo ukończenia kursu sanitarnego — Chełm, — Janicki Feliks — Gdańsk.

24. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R.K.U. — Ostrowiec — Fereniec Tadeusz — Gdańsk.

25. Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą — Murczak Leon — Wrzeszcz.

26. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe na nazwisko Schwertfeger Anna — Gdańsk - Siedlice.

27. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe na nazwisko Brodnicka Helena — Gdynia.

28. Unieważnia się zagubione zaświadczenie tymczasowe na nazwisko Block Jadwiga — Gdańsk.

29. Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą, odcinek zameldowania — Galiński Wacław — Nowy Port.

30. Unieważnia się zagubiony tymczasowy dowód tożsamości konia ur. 1938 r. wydany na nazwisko Perzyński Bolesław — Gdańsk.

31. Unieważnia się zagubione prawo jazdy wydane przez Związek Transportowców w Sopocie Nr 2442 na nazwisko Wierzbowski Eugeniusz — Gdańsk, Śniadeckich 27.

32. Unieważnia się skradzioną legitymację Samopomocy Chłopskiej — Przywidz, kartę rowerową — Mile Werke, akt nadania wydany przez Urząd Ziemski w Hucie Dolnej, dowód tożsamości konia, kasztan, lat 6 na nazwisko Justka Bronisław, zamieszkały Huta Dolna.

33. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R.K.U. wydaną w Tarnowie na nazwisko Podrasa Roman — Gdańsk-Siedlice.

34. Unieważnia się skradzioną kartę rejestracyjną R.K.U. wydaną w Ostrowie Mazowieckim i odcinki zameldowania na nazwisko Kin Stefan zamieszkały — Sopot, Stalina 927.

35. Unieważnia się zagubiony dowód osobisty, zaświadczenie tożsamości konia, wałach i przydział na gospodarstwo wydane na nazwisko Słowik Tadeusz — wieś Gozdała, gmina Marzęcino.

36. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R.K.U. wydaną w Łomży, dowód osobisty niemiecki wydany w Zambrowie, odcinek zameldowania z Gdańska, 2 zaświadczenia pracy z Dyrekcji Dróg Wodnych i Stocznię Pleniewo na nazwisko Kossakowski Tadeusz — Gdańsk — Górki Zachodnie.

37. Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą — Zamość, kartę rzemieślniczą, kartę czeladniczą — Izba Rzemieślnicza — Lublin — Królikowski Józef — Raciążek.

38. Unieważnia się zagubiony dowód osobisty, legitymację służbową, legitymację Zw. Zaw., odcinek zameldowania — Ozolin Otton — Oliwa.

39. Unieważnia się skradzione zaświadczenie stałe, 3 odcinki zameldowania — Jachlewska Helena, Gdańsk.

40. Unieważnia się skradzione tymczasowe zaświadczenie o demobilizacji R. K. U. — Gdańsk — Jakusz Franciszek — Sopot.

41. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Gdańsk — Częścik Zbigniew — Sopot.

42. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Gdańsk — Surowiński Michał — Gdańsk.

43. Unieważnia się zagubione dowody tożsamości konia Nr Nr 1153, 1154, 1155, 1158 i 1160 wydane przez Zarząd Miejski Gdańsk na nazwisko Burko Bronisław — Wrzeszcz.

44. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Piotrków Trybunalski, kartę rozpoznawczą — Łyźniak Stanisław — Sopot.

45. Unieważnia się zagubione potwierdzenie zgłoszenia na „Wędzarnię Ryb" w Gniewie wydane przez Starostwo Pow. Tczewskie na nazwisko Kupczyk Piotr — Tczew.

46. Unieważnia się zagubione zaświadczenie rzemieślnicze, kartę rejestracyjną R. K. U. — Pinczów — Garbarski Stefan — Gdynia.

47. Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą, kartę rejestracyjną R. K. U. — Lębork na nazwisko Mazurek Władysław — Gdańsk.

48. Unieważnia się zagubione stałe zaświadczenie obywatelstwa polskiego wydane przez Zarząd Miejski w Sopocie na nazwisko Czerwińska Tekla, Sopot, Stalina 567.

49. Unieważnia się zagubione stałe zaświadczenie obywatelstwa polskiego wydane w Zarządzie Miejskim w Gdyni na nazwisko Wenserski Feliks, zamieszkały Nowe Oksywie, ul. Bosmańska 31.

50. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Gdynia — Dąbrowski Jan — Wejherowo.

51. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Brodnica — Markowski Franciszek, Elbląg.

52. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Ostrowiec na nazwisko Kisiel Józef — Wrzeszcz.

53. Unieważnia się skradzioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Gdynia, kartę rejestracyjno- handlową, kartę rowerową, tymczasowe zaświadczenie na nazwisko Bober Jęzef — Mściszewice.

54. Unieważnia się zagubiony dowód osobisty na nawisko Gackowski Józef — Kościerzyna.

55. Unieważnia się zagubioną kartę rzemieślniczą na prowadzenie rzemiosła rzeźnickiego i wędliniarskiego wydaną przez Starostwo Powiatowe Starogard, na nazwisko Piotrowski Michał oraz potwierdzenie zgłoszenia z 1945 roku — Nr rejestru 113.

56. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Poznań — Sobczak Jan, Kaliska.

57. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Malbork na nazwisko Nizioł Ludwik.

58. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. na nazwisko Miron Paul, Elbląg, Robotnicza 10.

59. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Warszawa - Powiat na nazwisko Rzepiela Stanisław, Janowo.

60. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Brodnica na nazwisko Grzonkowski Maksymilian, Elbląg, Pawia 20.

61. Unieważnia się skradzioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Elbląg na nazwisko Reiter Marian — Elbląg.

62. Unieważnia się zagubiony akt nadania — Starostwo Powiatowe Lębork, zaświadczenie na prowadzenie warsztatu kowalskiego — Romanko Ignacy — Masewko.

63. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Brodnica na nazwisko Marcinkowski Zygmunt, Grabiny.

64. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Malbork Nr 511383 na nazwisko Szczepański Leon, Mulewo.

65. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe wydane przez Zarząd Miejski Grudziądz na nazwisko Albin Stella, Elbląg.

66. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Lublin, dowód osobisty, kartę handlowo - przemysłową — Lublin — Kwiek Jerzy, Lębork, Rokossowskiego 3.

Wnioski ogłoszeń przyjmuje w godzinach 10—12 Redakcja Gdańskiego Dziennika Wojewódzkiego — Urząd Wojewódzki Gdański, Wydział Ogólny — Gdańsk, Okopowa 5, pokój Nr 6, telefon 319-41 — 49, wewn. 268, zgłoszenia zaś prenumeraty — Administracja tego Dziennika — Wydział Budżetowo - Gospodarczy, pokój Nr 6, telefon 319-41 — 49, wewn. 268

Cena ogłoszeń: zł 25.— za wyraz — najmniej 10 wyrazów, przy tekstach dłuższych zł 45,— za 1 mm szpalty, zł 5000 cała strona, zł 3000 pół strony, zł 2000 jedna czwarta strony. Układ tabelaryczny i cyfrowy — 50% drożej. — Redakcja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe ogłoszenia.

Prenumerata i ogłoszenia są płatne z góry wyłącznie za pośrednictwem P. K. O., Oddział w Gdyni, konto Nr XI—4208. Opłaty dokonane w innym trybie nie będą uwzględnione.

Wysyłki dokonuje się po uprzednim wpłaceniu prenumeraty kwartalnej w kwocie zł 550.—, półrocznej zł 1000.—, rocznej zł 1900.— wzgl. należności za każdy poszczególny Dziennik zgodnie z ceną uwidocznioną na każdym egzemplarzu.

REDAGUJE KOLEGIUM REDAKCYJNE

Tłoczono z polecenia Wojewody Gdańskiego w Drukarni Spółdz. Wyd. „CZYTELNIK" Nr 8. w Gdyni, ul. Mściwoja 7. Telefon 32-39

Zam. 3617. W-14483.

CENA zł 50.—